

ת"פ 57729/11/19 - מדינת ישראל נגד רפאל עמר, בן קולנגייב, אילור גבריאלוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 57729-11-19 מדינת ישראל נ' עמר (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רפאל עמר

2. בן קולנגייב

3. אילור גבריאלוב

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עוה"ד שחף קליינמן ונתנאל בוג'ו

ב"כ הנאשם 1: עו"ד ערן ראו

ב"כ הנאשם 2: עו"ד דורון שטרן

ב"כ הנאשם 3: עו"ד עבד נאבולסי

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

הנאשם 1 (אישומים ראשון, שני וחמישי) -

א. **אינומים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 בחוק.

ג. **הובלה ונשיאת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 29 בחוק.

ד. **הטרדת עד**, לפי סעיף 249 בחוק.

הנאשם 2 (אישומים שני ורביעי) -

א. **הובלה ונשיאת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסעיף 29 בחוק.

ב. **הטרדת עד**, לפי סעיף 249 בחוק.

עמוד 1

הנאשם 3 (אישומים שני ושלישי) -

א. סיוע לאחר מעשה, לפי סעיף 261(1) בחוק.

ב. שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 סיפא בחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **הנאשם 1 והמתלוננת היו בני זוג במשך מספר שנים עד שהמתלוננת נפרדה ממנו בעקבות כניסתו למאסר בשנת 2018. בשלב מאוחר יותר המתלוננת החלה לקיים קשר רומנטי עם א.א. (קטין יליד 2001). בחודש ספטמבר '19 הנאשם 1 שוחרר ממאסר והחל להטריד את המתלוננת בדרישה שתחזור לקשר רומנטי עמו. שלושת הנאשמים הם חברים.**

על פי האישום הראשון, ביום 6.11.19 בשעת ערב המתלוננת יצאה מביתה ברמלה לכיוון תחנת אוטובוס. הנאשמים הגיעו ברכב של הנאשם 3 (להלן: "הרכב") למקום והנאשם 1 ירד מהרכב ושוחח עם המתלוננת למשך מספר דקות ולאחר מכן הנאשמים עזבו את המקום. המתלוננת עלתה על האוטובוס ונסעה לביתו של א.א. בלוד. בסמוך לשעה 18:30 המתלוננת הגיעה למקום ושם המתינו לה הנאשמים ברכב. הנאשמים 2-3 התיישבו על ספסל סמוך והנאשם 1 פנה למתלוננת אמר לה שהוא אוהב אותה, לא מוכן לוותר עליה, מודע לכך שהיא יוצאת עם א.א. ואיים עליה שאינו מוכן לוותר עליה ולא מוכן שתצא עם אף גבר אחר וכי הוא ידקור את כל מי שייצא איתה ויזרקו על ביתו רימונים. בשלב זה הגיח הנאשם 1 לעבר א.א. ותקף אותו באמצעות חפץ ושלושת הנאשמים נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם 1 נגרמו לא.א. פצעי חתכים באזור החזה והגב.

על פי המתואר באישום השני, בהמשך לאירוע המתואר לעיל, נפגשו שלושת הנאשמים בביתו של הנאשם 1 ובבית נכחה גם ביאטריס קירייב (להלן: "ביאטריס"). במהלך השהות בבית, החליטו הנאשמים 1 ו-2 לזרוק רימון לעבר ביתו של א.א. ובשעה 21:15 ביאטריס הסיעה את הנאשמים לבקשתם לעיר לוד שם חנה רכבו של הנאשם 3. נאשם 3 מסר לנאשמים 1 ו-2 את מפתחות רכבו, והם ירדו מרכבה של ביאטריס ועלו לרכב. בסמוך לשעה 23:00 הנאשמים 1 ו-2 נסעו לעבר ביתו של א.א. כשהם מצוידים ברימון הלם. בהמשך נזרק רימון ההלם לעבר הכניסה לביתו של א.א. בכוונה להפחיד את א.א. והמתלוננת. לאחר זריקת הרימון הנאשמים 1 ו-2 נמלטו מהמקום. רימון ההלם התפוצץ וגרם לרעש אדיר. במהלך בריחתם, הנאשמים נטשו את הרכב והנאשם 1 התקשר לנאשם 3 ומסר לו את מיקומם כדי שיסייע להם להימלט. הנאשם 3 הורה לביאטריס לבוא עמו ברכבה לאסוף את הנאשמים 1 ו-2 והיא עשתה כן. לאחר שאספו את הנאשמים 1 ו-2 מלוד, חזרו כל הנאשמים לביתו של הנאשם 1.

על פי האישום השלישי, בהמשך לאירועים שתוארו, הגיע הנאשם 3 לתחנת המשטרה ברמלה ביום 7.11.19 ומסר תלונה כוזבת בה טען כי רכבו נגנב בלילה הקודם, וזאת כאשר ידע כי ברכבו בוצעה עבירה יום קודם. זאת בניסיון לשבש הליכי משפט.

על פי האישום הרביעי, בהמשך לאירועים שתוארו, הנאשמים 1 ו-3 נעצרו, והנאשם 2 לא אותר עד שהסגיר עצמו למשטרה ביום 14.11.19. מיום האירוע ועד שהסגיר את עצמו למשטרה, הנאשם 2 קיים מפגשים ושוחח עם ביאטריס על האירועים לעיל, בין היתר הורה הנאשם 2 לביאטריס למסור בחקירתה במשטרה טענת אליבי עבור הנאשם 1 לפיה הוא שהה עמה לאורך כל יום האירוע בביתו וכן לשמור על זכות השתיקה בחקירה. בנוסף הוא מסר לבקשתה את מספר הטלפון של המתלוננת כדי שביאטריס תנסה לשכנע אותה לחזור בה מהתלונה.

על פי האישום החמישי, בהמשך לאירועים המתוארים, נעצר הנאשם 1 ביום 7.11.19. ביום 22.12.19 בשעה 16:40 התקשר הנאשם 1 ממקום מעצרו לטלפון של המתלוננת תוך שעשה שימוש בטלפון שלא ניתן לאתרו. בשיחה הנאשם 1 איים על המתלוננת - עדת תביעה בהליך המשפטי נגדו, באומרו בין היתר:

"את יודעת שזה לא משנה שעוד שנה עוד שנתיים אני אהיה בחוץ בסוף"; "למה אומרים מהתביעה שאתם מפחדים שאני אצא החוצה למעצר בית"; "את יודעת שבסופו של דבר אני אצא ומה את חושבת שיהיה? מה את חושבת שזהו? שאני אלך לפינה שלי אחרי שהכנסת אותי לבית הסוהר?"; "את פתחת מלחמה בת זונה צפי פגיעה בסדר?"; "מבטיח לך מילה אחת שכל החיים שלי לא משנה כמה ישימו אותי בבית סוהר אני לא אנוח... את והחבר המלשין שלך".

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן והופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן, ללא הסכמה לעונש.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם 1

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 20, מספר שבועות טרם מעצרו שוחרר מריצוי עונש מאסר בן שנתיים. נשר ממערכת החינוך לאחר 11 שנות לימוד, לאורך השנים התמודד עם קשיי קשב וריכוז בגנים טופל תרופתית. לא גויס לצבא על רקע מעורבות בפלילים. מגיל צעיר התערה בחברה שולית, צרך סמים מסוגים שונים וסבל מבעיות נפשיות ובעברו מספר ניסיונות לפגיעה עצמית. בגיל 14 החל לצרוך סמים מסוג "נייס גיא" באופן חברתי אשר הידרדר על לצריכת סמים יומיומית. בהמשך החל לצרוך סמים מסוג קנאביס ושימוש מזדמן בקוקאין ובאלכוהול. לדבריו בתקופת ריצוי המאסר לא צרך סמים, אולם לאחר שחרורו שב לצרוך סמים מסוג קנאביס, קוקאין וסמי הזייה, כך עד למעצרו הנוכחי.

הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער משנת 2012, ולאורך השנים נערכו ניסיונות רבים לשקמו במעורבות גורמי הרווחה, אולם על רקע קשייו בהתמדה והיעדר תובנה למצבו, ניסיונות אלה כשלו.

ברקע למעצרו תיאר את קשייו בהתמודדות לאחר שחרורו ממאסר, צריכת סמים וקושי להשלים עם רצונה של בת זוגו לסיים את הקשר עמו ולנהל קשר זוגי אחר, שעורר תחושות כעס ובגידה. מסר כי הנאשמים 2-3 הם חברי ילדות שלו.

מסר כי קיים קשר זוגי עם המתלוננת במשך 4 שנים והם התכוונו להתארס, אולם בשל מאסרו בשנת 2018 בת הזוג נפרדה ממנו. מסר שכיום אינו מקיים עמה קשר, ואולם בחקירת מעצר בחודש ינואר 20' עלתה התרשמות שהנאשם עדיין עסוק בה ולא משלים עם רצונה בסיום הקשר הזוגי. שירות המבחן התרשם מקשר זוגי ילדתי, בלתי בשל, סוער ולא יציב, רווי קונפליקטים ומאופיין בתלות ובקשיי נפרדות כולל התנהגות אובססיבית ומטרידה מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת.

עברו הפלילי של הנאשם כולל ארבע הרשעות קודמות, הראשונה משנת 2015 ושלוש הרשעות משנת 2018, בגין עבירות אלימות, סמים, שבל"ר, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר. הנאשם שוחרר מריצוי עונש המאסר כחודשיים טרם מעצרו הנוכחי.

בסיכום התרשם שירות המבחן שהנאשם גדל במסגרת משפחתית בלתי יציבה, מגיל צעיר חבר לחברה שולית וסיגל לעצמו דרכי התמודדות בעייתיות, וצרך סמים כדרך להתמודד עם קשייו השונים. שירות

המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לערוך בחינה ביקורתית של דפוסיו הבעייתיים ושל הנסיבות הרגשיות שהובילו אותו לביצוע העבירה והוא מחזיק בעמדה השלכתית והימנעותית. הנאשם מתקשה להכיר בחומרת הפגיעה במתלונן ולגלות כלפיו אמפתיה. להערכת שירות המבחן, מעצרו, מספר חודשים לאחר שחרורו מריצוי מאסר ממושך, קשור בקשריו השוליים, דפוסו חשיבה והתנהגות בעייתיים לצד אורח חיים התמכרותי, המגביר עוד יותר את חוסר יכולתו לוויסות התנהגותו האלימה. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון גבוה ומשמעותי להישנות התנהגות אלימה וכי תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה. לאור האמור הומלץ על הטלת עונש מאסר אשר ימחיש לו את חומרת מעשיו.

הנאשם 2

5. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 21, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, במסגרת לימודית ייחודית המותאמת לצרכיו. לא גויס לצבא על רקע אי התאמה. מאז היותו נער עבד בעבודות מזדמנות. אביו מרצה כיום עונש מאסר בגרוזה ולאורך השנים האב ריצה עונשי מאסר ממושכים. תקופת ילדותו והתבגרותו אופיינה במרדנות וחוסר היענות לגבולות, בגיל צעיר חבר לחברה שולית, בין היתר עם הנאשם 1. צרך סמים מסוג קנאביס ואקסטזי כדרך להתמודד עם קשיים נפשיים. לדבריו צרך סמים בנסיבות חברתיות ובתדירות גבוהה וכי מאז מעצרו אינו צורך סמים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

במסגרת חקירת מעצר שנערכה בעניינו בחודש ינואר 20' התרשם שירות המבחן מצעיר בעל מאפייני אישיות בעייתיים, שגדל ברקע משפחתי מורכב, בשלותו הרגשית נמוכה והוא בעל קווי חשיבה קונקרטיים ונוקשים. התרשמו מסיכון גבוה להישנות מעורבות בפלילים.

הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו. מסר שבאותה עת היה במצב נפשי מורכב, השתמש בסמים וניהל אורח חיים הישרדותי ולכן התקשה לקבל החלטות באופן שקול. ביצע את העבירה לאור רצונו לסייע לחברו - הנאשם 1. לדבריו כיום מבין ביתר שאת את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

בסיכום שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל במסגרת משפחתית בלתי יציבה, מגיל צעיר התרועע עם חברה שולית שאופיינה בצריכת סמים ובהתנהגות עוברת חוק. בהיעדר כלים להתמודדות, חלה הדרדרות בתפקודו שבאה לידי ביטוי במעורבות בפלילים, ובשימוש בסמים. הנאשם הביע חרטה על התנהלותו, ביטא תובנה באשר להשלכות מעשיו ונכונות להשתלב בטיפול. כגורמי סיכון להישנות במעורבות בפלילים מנה שירות המבחן את קשייו בוויסות עצמי, שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, קשריו השוליים וחוסר יציבות בחייו. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את הבעת החרטה, נכונות להשתלב בטיפול וכן הערכה שלהליך המשפטי אפקט מתריע.

שירות המבחן העריך שהשתלבות בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות תסייע לנאשם ותביא להפחתת הסיכון. בחודש נובמבר 20' הגיע לפגישת היכרות ביחידה לטיפול בהתמכרויות ומאז לא הגיע לבדיקות שתן ולפגישות אליהן זומן. ניסיונות חוזרים של שירות המבחן לגייסו להליך הטיפול לא צלחו. שירות המבחן ציין שהנאשם אף לא הגיע לבדיקה לאיתור שרידי סם, וכי מאז הוסרו תנאי שחרורו הוא עבר להתגורר בכתובת שאינה ידועה לשירות המבחן וניסיונות לצור עמו קשר לא צלחו. שירות המבחן התרשם שחרף המוטיבציה שהביע להשתלב בטיפול והניסיונות החוזרים לגייסו להליך טיפולי, הנאשם לא הצליח לגייס כוחות הדרושים לכך ואינו בשל לטיפול.

בתסקיר מסכם נמסר שנאשם לא הגיע לפגישה אליה זומן וניסיונות חוזרים לאתרו לא צלחו. בסמוך למועד הדיון הנאשם יצר עמם קשר ומסר כי נפצע בתאונת דרכים והיה מאושפז במשך כשבועיים ואולם יצירת

הקשר בסמוך למועד הדיון לא אפשרה לבחון שינוי בעמדותיו ובכוחותיו להתחייב להליך טיפולי משמעותי.

הנאשם 3

6. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 21, סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא, ואולם בשל נפקדות מהשירות, ריצה שני עונשי מאסר בכלא צבאי ושחרר מהשירות על רקע אי התאמה. עברו הפלילי כולל הרשעה בגין היעדרות מהשירות. ביחסו לעבירה מסר גרסאות מבולבלות. לדבריו שהה עם הנאשמים האחרים בעת האירוע, חש שעומדת להתרחש אלימות ולכן עזב את המקום והשאיר את רכבו שחנה במקום סמוך. בהמשך ביקש מחבריו להחזיר את רכבו. בנוסף מסר שעלה על רכבה של ביאטריס כמתואר בכתב האישום כאשר הוא לא ידע מדוע ביקשה ממנו להתלוות אליה. בהמשך הגיש תלונה במשטרה על גניבת רכבו כיוון שחבריו לא החזירו את הרכב. מסר שחש חרטה ובושה על בחירותיו ומבין כיום שהן נעשו על רקע רצונו בהשתייכות.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר בלתי בשל, אשר גדל בסביבה מורכבת. הנאשם מחפש קבוצת שייכות, וכדי להרגיש אהוב הוא מוכן לוותר על עמדותיו ולחבור לחברה שולית. הוא בעל נטייה לרצות ומתקשה לעמוד על שלו. במצבי דחק מתקשה לקבל החלטות מקדמות עבורו. הנאשם התקשה לשתף אודות קשריו עם הנאשמים האחרים. כגורמי סיכון להישנות מעורבות בעבריינות מנה שירות המבחן את חוסר היציבות התעסוקתית והמשפחתית, ניסיונותיו לריצוי, קשייו בקבלת החלטות במצבי לחץ ובחירתו לחברה שולית. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את יכולתו לבחון את התנהלותו, והבעת נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית.

בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו צוין שהנאשם ביקש סיוע בקידום מצבו בתחומים שונים והופנה למסגרת תכנית "יתד" שמטרתה לסייע לצעירים בסיכון. התקיימה פגישה לשם הערכת צרכיו והתאמתו לתוכנית. בנוסף נבחנה אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן ואולם נוכח מגבלות הקורונה לא ניתן היה לשלבו בקבוצה ובתוכנית "יתד".

בתסקיר המסכם מחודש אפריל 21' נמסר שהנאשם שולב לאחרונה בקבוצה בשירות המבחן שמטרתה סיוע בבחינת תפקודו ובחירותיו ובחינת דרכים חלופיות ומקדמות. עד כה נכח בשלושה מפגשים, לקח חלק פעיל ודומיננטי, יצר קשרים חברתיים ושיתף את חברי הקבוצה. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצוי היום בתהליכי התמקמות והבנת הנדרש ממנו במסגרת הקבוצתית וקיימת חשיבות להמשך השתתפותו בקבוצה. כן נמסר כי מאז בדיקת התאמתו לתוכנית "יתד" הוא מצוי בקשר עם הגורמים המטפלים ונערכת בדיקה מול מסגרות חינוכיות כדי להתאים לו תכנית להשלמת בגרויות ופיתוח מיומנות.

שירות המבחן התרשם מהנאשם מצוי בשלב ראשוני של הטיפול, הוא משתף פעולה ובמקביל עומד בקשר עם הגורמים המטפלים בתוכנית "יתד". להערכתם המשך ההליך הטיפולי יסייע בהפחתת הסיכון במצבו ולפיכך הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וזאת לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות. להערכת שירות המבחן עונש של עבודות שירות יקטע את התהליך.

ראיות לעונש

7. **גב' עינב ליבנה** - המחנכת של הנאשם 2 בתיכון. הנאשם סיים לימודיו לפני כ-3 שנים ומאז מקיימים קשר פעם במספר חודשים. ליוותה את הנאשם בעליות ומורדות בחייו וזו נפילה גדולה שלו. הנאשם 2 הצליח לסיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה למרות קשייו והבית המורכב ממנו הגיע. אחד העוגנים בחייו הוא אביו שהסתבך ואינו נמצא בתמונה. מצב אשר מאוד השפיע עליו. הוא זקוק לתמיכה ולליווי לצד שיקום רגשי.

8. **גב' שושנה שלוש** אמו של הנאשם 1 - העידה שהיא מבינה את מצבו הקשה של הנאשם 1. הוא עבר קשיים רבים. החליטה שהיא רוצה לקחת אותו לשיקום ולטפל בו. הוא עבר הרבה משברים קשים. זו הפעם הראשונה שהחליטה לעזור לו ולטפל בו.
9. מכתב סיכום מהמערך האורתופדי בבית החולים שיבא בעניין הנאשם 2 (נע/3) - הנאשם אושפז בין הימים 10-14.3.21, התקבל בשל שבר ברגל שמאל לדבריו בעקבות תאונת דרכים כרוכב אופנוע, ובהמשך טען שנפצע כהולך רגל. עבר ניתוח ברגל וטופל במשככי כאבים.
10. מזכר של משטרת ישראל מיום 16.12.19 (נע/1) - ממנו עולה שהחוקר שוחח עם המתלוננת וזו מסרה כי הנאשם 1 שוחח עמה בטלפון פעם אחת, ולא התקיימה ביניהם שיחה נוספת מאז נעצר, כמו כן אף אחד מטעמו לא פנה אליה.

טיעוני הצדדים

11. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד שחף קליינמן ונתנאל בוג'ו, מדובר בהתנהלות כוחנית ואובססיבית של שלושת הנאשמים ובעיקר של הנאשם 1 על רקע קנאה בוערת כלפי בת זוגו לשעבר. המעשים החלו באיומים כלפי המתלוננת, תקיפה ברוטלית של בן זוגה שהיה קטין באותה עת שגרמה ל-4 חתכים באזור החזה, המשיכו בזריקת רימון הלם על בית הקטין כאשר הנאשמים 1 ו-2 נושאים את רימון הלם והנאשם 3 מסייע להם לאחר מעשה. המעשים נמשכו במסכת לחצים אדירה ומתמשכת כלפי עדת התביעה ששיאה בשיחה שמבצע הנאשם 1 מתוך בית הכלא בהיותו עצור. הפגיעה בערכים המוגנים כוללת את זכותה הבסיסית של המתלוננת לביטחון אישי, פגיעה בשלום הציבור שנגרמה בזריקת רימון הלם בלב שכונת מגורים, ובנוסף עולה פגיעה בערכים המוגנים של עשיית משפט. מדובר בפגיעה ברף גבוה וזאת נוכח החזרתיות והאובססיביות של המעשים והעובדה שהמתלונן היה קטין. במעשים יש מימד מובהק של רדיפה גם כלפי המתלוננת, שמבינה שאינה חופשיה, שהנאשם 1 ירדוף אותה כיוון שהיתה עם בן זוג חדש. העבירה של הטרדת עד היא ברף גבוה, כאשר נשמעו איומים מפורשים.
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כוללות תכנון המעשים הקשורים ברימון ההלם והטרדת עד, כמו גם בתקיפת המתלונן. אין מדובר במעשים ספונטניים. הנאשם 1 הוא הרוח החיה מאחורי המעשים, והוא אדון הסכסוך. הנאשם 2 לוקח חלק פעיל באישום של עבירת הנשק וגם בלחצים המופעלים על עדת התביעה. הוא מבקש ממנה לספק לנאשם 1 אליבי ומורה לה לשמור על שתיקה. הנאשם 3 הוא הנמוך במדרג, ואולם הוא מסייע לאחר מעשה ויודע באופן עצמאי ללכת למשטרה ולשבש את ההליך על ידי מסירת מידע שקרי.
- התיק הזה גדול מסך חלקיו במובן שלא ניתן לנתק כל מעשה בנפרד, ויש להתבונן על המכלול. מדובר באירוע מתמשך ויש לקבוע בגינו מתחם עונש אחד. נוכח נסיבות העבירות והפסיקה הנוהגת עתרה המאשימה לקבוע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם 2 מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל ובעניינו של הנאשם 3 מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
- לנאשם 1 - מאסר על תנאי בר הפעלה. עברו הפלילי מלמד על חזרתיות בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית, הוא ריצה מאסר. מתסקיר שירות המבחן עולה שהוא דחה את כל הניסיונות שנעשו להעלותו על דרך הישר, הוא מתקשה להכיר בחומרת מעשיו, אינו מגלה אמפתיה למתלונן ושירות המבחן מצא צורך בענישה מוחשית. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 1 עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, הכוללים את הפעלת התנאי, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

הנאשם 2 - לנאשם ניתנו הזדמנויות שוב ושוב, הוא הופנה לטיפול ולא התייצב ובהמשך לא יצר קשר עם שירות המבחן אלא ימים ספורים טרם הדיון. בשורה התחתונה שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו. אף שעניינו פחות חמור מהנאשם 1, יש הטיל עליו ענישה מוחשית. הנאשם ללא עבר פלילי, אך אינו עושה שום מאמץ לחזור למוטב. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

הנאשם 3 - השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, שירות המבחן ציין שהוא בעיצומו של הליך טיפולי. יש לקבוע את עונשו בתחתית מתחם העונש, לעבודות שירות.

12. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד ערן ראו, מדובר בנאשם צעיר שבעת האירוע מלאו לו 20. עברו הפלילי החל בבריחה משוטר, ובהמשך הסתבך בעבירות סמים, ועבירת האלימות היחידה היא של תקיפה סתם של אחות בקופת חולים. לא מדובר בעבר רצוף בעבירות אלימות, אלא עבירות שמרכזן הוא עבירות סמים ועבירות שוליים.

הנאשם והמתלוננת היו חברים כבר בגיל 15, רוב חייו הבוגרים הם היו בזוגיות טובה ובריאה. אין לו עבר בעבירות אלימות כלפיה. כתב האישום מתאר איומים ופגיעה לא כלפי בת הזוג, אלא כלפי הקטין. זאת על רקע קנאה וכאב לב. האישום האחרון הוא פניה יחידה אליה בכל תקופה המעצר. הצגת הנאשם כמי שיש חשש של ממש שיפגע במתלוננת, אינו מבוסס. הערכת הסיכון שערך שירות המבחן אינה מבוססת על כלים בעלי תוקף.

הנאשם עבר ילדות קשה, חווה התעללות ואלימות. עברו הפלילי החל בתיק נוער עם ריבוי עבירות של סחר בסם, תוך כדי הליך שיקומי שלא צלח, במהלכו שולב במכינה קדם צבאית, הסתבך כבגיר וחזר לבית המשפט לנוער שם הוספו לו 8 חודשי מאסר במצטבר ומאסר על תנאי. הוא שוחרר ממאסר וביצע את העבירות בתיק הנוכחי.

כתב האישום תוקן באופן משמעותי, האישום הראשון מיחס לנאשם תקיפה באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע, שגרמה למתלונן ארבעה חתכים. הוא לא נזקק לטיפול רפואי ונשאר בביתו עד שהרימון התפוצץ מתחת לביתו. החבלות הן שטחיות, אין מסמכים רפואיים בתיק. הנאשם הביע איומים כלפי המתלוננת לפגוע בבן זוגה וזאת נוכח אהבתו הנכזבת. באישום השני לא מיוחסת לנאשם זריקת הרימון, אלא נשיאת נשק על ידי הנאשמים 1 ו-2. בהמשך הרימון נזרק לעבר ביתו של המתלונן. התיקון היה נוכח קושי ראיתי לייחס למי מהנאשמים את הזריקה בפועל. קיים הבדל משמעותי בין נשיאת רימון לזריקת רימון. האישום החמישי תוקן מאיומים להטרדת עד. הנאשם התקשר למתלוננת פעם אחת במהלך המאסר, השיחה היתה טובה אך בשל תשובותיה של המתלוננת השיחה הסלימה ונאמרו אמירות שאינן בוגרות.

הנאשם במעצר מזה 17 חודשים. הוא היה עצור בתקופה קשה של מגפת הקורונה בלי ביקורים ובלי פעילות חינוך. אמו הגיעה לבית המשפט בפעם הראשונה ואמרה שתעזור לו. הוא מצוי בשיחות פרטניות עם עו"ס והוא מבקש לסיים את המאסר ולשקם את חייו. ההגנה עתרה למתחם עונש בעניינו של הנאשם 1 הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל ולהסתפק בימי מעצרו.

13. לטענת ב"כ הנאשם 2, עו"ד דורון שטרן, לאחר תיקון כתב האישום צומצם חלקו של הנאשם 2 ומיוחסים לו שני אישומים, אחד הובלה ונשיאה של רימון הלם והשני הטרדת עד. באישום הראשון הנאשם מוזכר, אך הוא אינו מואשם. באישום השני, לא מיוחסת לנאשמים השלכת הרימון. הם נשאו את הרימון, והרימון נזרק. באשר להטרדת עד מדובר בעבירה פחותה מעבירת הדחה בחקירה. אותה עדה היא חברה והשיחות היו משני הכיוונים והיתה גם יוזמה של העדה בשיחות. מדובר באירוע אחד ולכן יש

לקבוע מתחם אחד. באשר לרימון ההלם מדובר בנשק במדרג חומרה נמוך, הוא לא נזרק כלפי אנשים או מקום סגור, אלא במקום פתוח שמטרתו היתה לעשות רעש בלבד, ומדובר בפוטנציאל נזק נמוך.

הנאשם בן 22 ובעת ביצוע העבירות היה בן עשרים וחצי, ללא עבר פלילי. התסקירים מלמדים על רקע לא פשוט, היעדר מסגרת הורית תומכת, האב ריצה מאסרים, וכיום מרצה עונש ממושך בגרוזיה. למרות קשייו הוא הצליח לסיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, ומעדות מורתו עולה שלא מדובר באדם עם דפוסים עברייניים. הסתבכותו נבעה מרצונו לסייע לחברו הנאשם 1. הרקע הרומנטי ורגשות הנקם אינם קשורים בו. הסתבכותו קשורה למבנה אישיותו - אישיות נגררת, שמחפשת ביטחון על ידי התחברות לגורמים שוליים. חוסר הבשלות שלו מנע את האפשרות להשתלב בהליך טיפולי. היה ברקע שימוש בסמים ולכן שירות המבחן המליץ על טיפול בתחום זה. התסקיר הראשון היה חיובי. הנאשם עבר שינוי הבע חרטה, קיבל אחריות וגילה נכונות לטיפול. התסקיר הנוסף העלה שניתק קשר וקיים קושי לגייסו לטיפול. השינוי נובע ממבנה אישיותו שמציב חסמים לצד נסיבות אובייקטיביות. הנאשם עבר שתי תאונות קשות, תאונת עבודה בגינה נאלץ להיות מרותק לביתו, והתאונה השנייה שאירעה שבוע לאחר הדיון, בגינה עבר ניתוח ברגל ושיקום. הוא הגיע כשבוע לפני הדיון לשירות המבחן וביקש הזדמנות נוספת בגלל התאונה שעבר.

הנאשם היה עצור במשך 6 חודשים ובהמשך בפיקוח אלקטרוני. ההגנה עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, וככל שיוחלט על מאסר ממושך יותר, יש להטיל עליו עונש של 9 חודשי מאסר שכוללים את ימי מעצרו, ו-3 חודשים נוספים בעבודות שירות. כיוון שלא נגרם נזק, אין מקום להורות על פיצוי וככל שיוטל פיצוי, מבוקש שיהא זה פיצוי סמלי.

14. לטענת ב"כ הנאשם 3, עו"ד עבד נאבולסי, עניינו של הנאשם 3 שונה מעניינם של שני הנאשמים הנוספים. הנאשם לקח את עצמו בידים ומשקם את עצמו, מתמיד בקשר עם שירות המבחן והתסקיר שהוגש בעניינו הוא תסקיר ממצה וברור שקובע שיש להמשיך לשקמו וכי אין מקום לקטוע את ההליך השיקומי. הנאשם חזר לחברה, חיי חיים נורמטיביים, הוא מגיע ממשפחה נורמטיבית, זו היתה תקלה חד פעמית שעליה לא ישוב. הנאשם עוזר למשפחתו מבחינה כלכלית והוא רוצה לחיות בכבוד. ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו צו של"צ.

15. הנאשם 1 טען שעבר חיים לא קלים, כל חייו חי ברחובות, לא למד בבית הספר, עבד קשה וחווה עליות ומורדות. מעולם לא הרים יד על המתלוננת ולא יעשה כן בעתיד. אין לו כוונה לצאת מבית הסוהר ולעשות לה משהו, וכך גם לא למתלונן. מבקש מהם סליחה ומביע חרטה. לפני ארבעה חודשים סיים טיפול פרטני שנמשך ארבעה חודשים בשב"ס, טיפול שליטה בכעסים והתמודדות עם הרגש. יש לו בעיה רגשית ובטיפול הבין שמצבו קשה. מקווה לעלות על דרך הישר, ולא להישאר בכלא.

16. הנאשם 2 טען שהוא מתחרט על מעשיו, היה נער מתבגר ודרכו לא היתה טובה. היום מבין שהוא בדרך טובה ורוצה לעזור לעצמו. לא היו לו כלים כפי שיש לכל ילד, לא היתה לו משפחה ועזרה. רוצה שיעזרו לו.

17. הנאשם 3 טען שהוא יודע שעשה דברים טובים ודברים לא טובים, לא היו לו כלים למנף את עצמו למקומות טובים ונפל בין הכיסאות. מבחינתו הוא אדם חדש, רוצה להשקיע בלימודים ולהשלים 12 שנות לימוד ובגרויות.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

18. כתב האישום אוחד בחמישה אישומים ואולם מדובר במסכת עבריינית אחת, תוך קירבה של זמן ומקום וכלפי אותם מתלוננים ומכאן שיש לראותו כאירוע אחד ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**, תוך התייחסות נפרדת לכל אחד מהנאשמים, בהתאם לחלקו היחסי.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הגנה על הזכות לביטחון אישי ולשלמות הגוף ובפרט של אישה ובן זוגה להיות מוגנים מפני פחד ואלימות מצד בן זוגה לשעבר כמו גם הגנה על שלום הציבור ותחושת הביטחון הציבורי.

עבירות האלימות הן מהחמורות שבעבירות, והן מערערות את ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ותושביה. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען, וציין כי על רקע התגברות מעשי האלימות, ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות. פסיקת בית המשפט העליון הדגישה לא אחת את החומרה הטמונה בנקיטת אלימות לצורך פתרון סכסוכים, ובפרט סכסוכים על רקע של זוגיות, ואת החשש שאלימות זו תוביל לפגיעות חמורות בגוף ולעתים אף בנפש. לכן, על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו, ועל העונש לבטא את הסלידה הקיימת ממעשי אלימות (ע"פ 1985/18 **אביטן נ' מדינת ישראל** [21.6.18]); ע"פ 799/19 **צ'קול נ' מדינת ישראל** [18.7.19]; ע"פ 8381/17 **איכילוב נ' מדינת ישראל** [24.4.18]).

הערך החברתי אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור ושלומם. נשיאת נשק מסוג רימון הלם, מהווה נדבך במכלול המעשים הכוללים עבירות איומים ואלימות.

הערך המוגן שנפגע בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד הוא טוהר ההליך השיפוטי וביכולתו של בית המשפט לעשות משפט ולהגיע לחקר האמת.

19. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה נוכח הסלמת האירועים והחזרתיות שבהם אשר החלו באיומים, דרך תקיפתו של המתלונן וגרימת חבלה של ממש בדמות חתכים על גופו, בהמשך בנשיאת רימון הלם אשר הושלך לעבר ביתו של המתלונן וכלה בשיבוש מהלכי משפט והטרדת עדה והמתלוננת. אלימות שהופנתה כלפי קטין, המתלונן, ובשל סכסוך על רקע זוגי - מחמירה את הפגיעה בערכים המוגנים.

החומרה שבנשיאת רימון ההלם נלמדת, בין היתר, מהרצף הכרונולוגי, בכך שלנשיאת הרימון קדם האיום של הנאשם על המתלוננת שרימונים ייזרקו לעבר ביתו של מי שייצא עמה, ומכך שלאחר הנשיאה, הרימון אכן נזרק לעבר ביתו של המתלונן כמובטח, וזאת גם אם זריקת הרימון עצמה לא יוחסה למי מהנאשמים. עם זאת, חומרת הסכנה מנשיאת נשק מסוג רימון הלם פחותה באופן משמעותי מהסכנה הקיימת בנשיאת כלי נשק אחרים, כגון אקדח או רימון רסס, שבכוחם להמית אדם.

20. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שמאז שוחרר הנאשם 1 מריצוי עונש מאסר כחודשיים טרם האירועים, הוא החל להטריד את המתלוננת בדרישה שתחזור לקיים קשר רומנטי עמו. בהמשך לכך הנאשמים אשר הבחינו במתלוננת בתחנת אוטובוס בקרבת ביתה ולאחר שהנאשם 1 שוחח עמה, המתינו למתלוננת עת ירדה מהאוטובוס בקרבת ביתו של בן זוגה הקטין - המתלונן. שם איים הנאשם 1 על המתלוננת ואיים שידקור את כל מי שייצא עמה ושייזרקו רימונים על ביתו. ובשלב זה - הנאשם מימוש את איומו - ותקף את המתלונן באמצעות חפץ וגרם לו לפצעי חתכים בחזה ובגב. הגעת הנאשמים לתחנת האוטובוס הסמוכה לבית המתלונן לאחר שהנאשם 1 שוחח עמה טרם עלייתה לאוטובוס בעיר אחרת, מצביעה על תכנון מוקדם.

בהמשך לכך שלושת הנאשמים נפגשו בבית הנאשם 1 והנאשמים 1 ו-2 החליטו לזרוק רימון לעבר בית המתלונן. נאשם 3 מסר לנאשמים 1 ו-2 את מפתחות רכבו, ונאשמים 1 ו-2 נסעו לביתו של המתלונן כאשר הם נושאים רימון הולם שבהמשך נזרק לעבר הכניסה לבית המתלונן בכוונה לאיים ולהפחיד את המתלוננים. רימון ההולם התפוצץ וגרם לרעש אדיר. לאחר זריקת הרימון נמלטו הנאשמים 1 ו-2 מהמקום. הנאשם 1 הודיע לנאשם 3 על מיקומם כדי שסייע להם להימלט והנאשם 3 סייע להם בכך שהורה לאחרת לבוא עמו ברכבה כדי לאסוף את הנאשמים 1 ו-2 ולהחזירם לביתו של הנאשם 1. נשיאת רימון ההולם נעשתה לאחר תכנון מקדים וכך גם הסיוע לאחר המעשה מצד הנאשם 3. למחרת היום הנאשם 3 הגיע לתחנת המשטרה ומסר תלונה כוזבת שלפיה רכבו נגנב, זאת בניסיון לשבש מהלכי משפט. מובן שעבירה זו בוצעה לאחר תכנון.

לאחר מעצרו של הנאשמים 1 ו-3 הנאשם 2 הורה לאחרת שהסיעה את הנאשמים כמתואר לעיל למסור בתחנת המשטרה טענת אליבי עבור הנאשם 1 ולשמור על זכות השתיקה בחקירתה וכן לשוחח עם המתלוננת ולנסות לשכנעה לחזור בה מתלונתה. כחודש וחצי לאחר מכן בעת שהנאשם 1 היה עצור בגין עבירות אלה, הנאשם 1 התקשר למתלוננת הטרידה והשמיע איומים לפגיעה בה לאחר שישוחרר מריציו עונשו.

בבחינת חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים - הנאשם 1 הוא מחולל העבירות ובעל העניין להשיב את המתלוננת לקשר זוגי עמו בדרך של הפחדתה והפחדת בת זוגה ופגיעה בו. חלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירות הוא הרב ביותר מבין הנאשמים, ואילו חלקו של הנאשם 3 אשר הורשע בעבירות של סיוע לאחר מעשה ושיבוש מהלכי משפט הוא הנמוך ביותר. הנאשם 2 נמצא בתווך.

הנזק הפוטנציאלי בעבירת תקיפתו של המתלונן הקטין הוא בגרימת נזק גופני חמור יותר ובפרט נוכח השימוש בחפץ שגרם לחתכים בגופו של המתלונן. הנזק הצפוי מנשיאת רימון ההולם הוא מהפעלתו בזדון או בשוגג, אשר אף אם הסכנה הקיימת בו פחותה באופן ניכר מכלי נשק אחרים, מדובר בנשק שבכוונו להזיק לאדם ולגרם לפציעתו ככל שהוא בקרבתו (בעניין זה ראו: ע"פ 7386/13 עווד נ' **מדינת ישראל** [23.3.14] וע"פ 7124/06 דרורי נ' **מדינת ישראל** [9.5.07]). הנזק הפוטנציאלי בעבירות הטרידת עד ושיבוש מהלכי משפט הוא לפגיעה בחקר האמת ובסדרי משפט. הנזק שנגרם בפועל הוא פציעתו של המתלונן בדמות ארבעה פצעי חתכים באזור החזה והגב ומובן כי נוכח התנהלותם של הנאשמים נגרמו למתלוננים בהלה ופחד. הנאשם 1 ביצע את העבירה נוכח קשייו להשלים עם רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר הזוגי עמו, לצד דפוסים אלימים ושוליים. הנאשם 2 ביצע את העבירות נוכח רצונו לסייע לנאשם 1, קשרים שוליים ומצב רגשי ירוד באותה עת. הנאשם 3 ביצע את העבירות נוכח צרכיו בקרבה ושייכות ונטייה לריצוי.

21. בבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בנסיבות דומות הוטלו על נאשמים בעבירות הנוגעות לנשיאת רימון הולם עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בת"פ (מח' חי') 5578-08-19 **מדינת ישראל נ' איברהים** (23.3.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נסע ברכבו עם אחר ונשא רימון הולם עטוף בגרב. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר**. לנאשם עבר פלילי מינורי, ובעל רקע נורמטיבי, נדון לעונש של **6 חודשי עבודות שירות**.

ב. בת"פ (מח' חי') 31218-10-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (11.2.15), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק. הנאשם הגיע לסמוך לביתו של המתלונן כאשר בידו רימון הולם. במהלך האירוע הרימון הושלך לעבר מרפסת הבית וגרם לקול נפץ עז. לנאשם לא יוחסה השלכת הרימון. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי

נדון לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (מח' חי') 13154-01-18 **מדינת ישראל נ' תיתי** (12.6.18) הנאשמים הורשעו בעבירה של נשיאת נשק, ועבירות נלוות. הנאשם 1 השליך בשני מקרים רימון הלם. הנאשם 2, במקרה אחד, נשא עם הנאשם 1 רימון ההלם, אשר הושלך על-ידי הנאשם 1. לנאשמים עבר פלילי. לנאשם 1 נקבע מתחם שבין **12 ל-36 חודשים**, ונדון **ל-12 חודשי מאסר**. לנאשם 2, שלא היה דומיננטי, נקבע מתחם שבין **4 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, ונגזרו עליו **5 חודשי עבודות שירות**.

ד. בת"פ (מח' חי') 11134-01-19 **מדינת ישראל נ' אסדי** (21.11.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר והדחה בחקירה. הנאשם הגיע לקרבת בית בו נערך חיפוש על ידי המשטרה, כשהוא נושא רימון הלם, והשליך את הרימון לעבר הבית, כדי להפריע לחיפוש. לאחר שנמלט מהמקום אמר לאחר שאם יחקר במשטרה שלא יזכיר את שמו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי נדון לעונש של **9 חודשי עבודות שירות**.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** בנסיבות דומות, מעלה כי נקבעו מתחמים החל מעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות יחסית. לעניין זה ראו למשל רע"פ 8388/19 **שלאעטה נ' מדינת ישראל** (18.12.19), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ונהיגה בזמן פסילה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 8 חודשי מאסר (והפעיל במצטבר חודשיים מאסר מותנה). ברע"פ 3021/16 **לוזובסקי נ' מדינת ישראל** (19.4.16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שנדון לחודשיים עבודות שירות, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה. כך גם ברע"פ 3555/16 **סברי נ' מדינת ישראל** (4.5.16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-4 חודשי עבודות שירות.

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של **שיבוש מהלכי משפט כמו גם בעבירות של סיוע לאחר מעשה**, בנסיבות דומות, מעלה כי נקבעו עונשים החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו למשל, תפ"ח (מח' מר') 220-05-13 **מדינת ישראל נ' אבו סעד** (27.1.14); ת"פ (רמ') 2078-10-13 **מדינת ישראל נ' אל ג'יוסי** (19.3.15)).

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 הוא החל מ-16 ועד ל-44 חודשי מאסר בפועל**.

מתחם העונש בעניינו של הנאשם 2 הוא החל מ-8 ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש בעניינו של הנאשם 3 הוא החל מ-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל.

25. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. שלושת הנאשמים הופנו לשירות המבחן. בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 לא ניתנה המלצה שיקומית ובעניינו של הנאשם 3 הומלץ על הטלת צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות. הנאשם 3 שולב בטיפול קבוצתי ועד להגשת התסקיר השתתף בשלושה מפגשים בלבד בהם לקח חלק פעיל ושיתף את חברי

הקבוצה. שירות המבחן התרשם שהוא מצוי בשלבי התמקמות והבנת הנדרש ממנו במסגרת הקבוצה. במקביל מקיים קשר עם גורמים בתוכנית "יתד" והוא צפוי להשתלב במסגרת השלמת מבחני בגרות ובפיתוח מיומנות. שירות המבחן התרשם שקיימת חשיבות לאפשר לנאשם המשך הטיפול בקבוצה והמשך עבודתו והעריך כי עונש של מאסר בעבודות שירות יקטע את התהליך בו נתון.

סבורני כי במצב דברים זה בו הנאשם 3 מצוי בשלבים ראשוניים ביותר של טיפול, לא ניתן לקבוע כי עבר הליך שיקום ממשי או שקיים סיכוי ממשי לשיקומו, ולפיכך אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם 1

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 21, גדל במסגרת משפחתית מורכבת ובלתי יציבה ומגיל צעיר חבר לחברה שולית, צרך סמים וסיגל דפוסי חשיבה והתנהגות בעייתיים. נראה כי לנסיבות חייו הקשות קשר לדפוסים שפיתח העומדים בבסיס העבירה. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם אף שריצה עונשי מאסר קודמים. הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה אף שמתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן והפגיעה שחוזה. הנאשם טען ששולב בטיפול פרטני עם עו"ס האגף בעת מעצרו בתחום השליטה בכעסים וכיום מכיר בבעייתיות שבהתנהלותו. יש לקוות כי הנאשם ישולב בהמשך טיפול במסגרת מאסרו בהתאם לצרכיו ובאופן שיצמצם את הסיכון במצבו.

עברו הפלילי של הנאשם כולל שלוש הרשעות והליך ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בין השנים 2015-2018 בגין עבירות אלימות, סמים, הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית ושבל"ר, בגינם נדון לשני עונשי מאסר שהאחרון שבהם בחודש אוקטובר 18' למשך 12 חודשים. בת"פ 15851-08-18 בבית משפט השלום ברמלה ביום 25.12.18 (תע/1), הנאשם הורשע בעבירת של תקיפה סתם ובמסגרת הסדר טיעון הוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי - תנאי שהוא בר הפעלה בתיק זה.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר בת כשנה וחצי שבה שוהה הנאשם במעצר.

27. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן לקיומו של סיכון גבוה ומשמעותי להתנהגות אלימה וכי תוצאותיה צפויות להיות ברמת חומרת גבוהה, כאשר הנאשם טרם שולב בטיפול משמעותי סביב מוקדי הסיכון במצבו. בנוסף נתתי דעתי לכך שלא היו בסנקציות משפטיות קודמות בכללן עונשי מאסר, ועונש מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו כדי למנוע את ביצוע העבירה זמן קצר לאחר שחרורו מריצוי עונש מאסר.

28. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של מתחם העונש, הפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בגין הנזק שנגרם לו.

גזירת העונש המתאים לנאשם 2

29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 21 גדל במסגרת משפחתית מורכבת ללא דמויות הוריות יציבות. בגיל צעיר חבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים. למרות קשייו המתוארים הצליח לגייס כוחות ולסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ולהימנע ממעורבות בפלילים עד כה. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון וכן נוכח עמוד 12

מצבו הרפואי לאחר פציעתו בתאונת דרכים. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה והביע חרטה. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ואולם לא הצליח לגייס כוחות ולהשתלב בטיפול על אף דחיות חוזרות של הדיונים כדי לאפשר לו השתלבות בטיפול. הנאשם נעדר עבר פלילי.

נתתי דעתי לחלוף הזמן של כשנה וחצי מאז ביצוע העבירה ולתקופה בת כ-6 חודשים בה שהה הנאשם במעצר ובהמשך לכך בפיקוח אלקטרוני.

30. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם טרם שולב בטיפול סביב גורמי הסיכון במצבו ובכללם קשייו הבולטים בוויסות עצמי, שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, קשרים שוליים, חוסר יציבות וקשיים רגשיים.

31. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך יחסית של מתחם העונש, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. עם זאת, סבורני כי לא ניתן בעניינו של הנאשם להסתפק בעונש של עבודות שירות, וזאת בין היתר לנוכח האמור בתסקירי שירות המבחן, לרבות הערכת שירות המבחן בדבר סיכון במצבו של הנאשם, קשייו בשיתוף פעולה, והעובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

גזירת העונש המתאים לנאשם 3

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 21, גדל בסביבה משפחתית מורכבת ולמרות האמור הצליח לסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. מובן שעונש מאסר, גם אם בעבודות שירות, יקשה על הנאשם אשר החל לפעול לקידום מצבו, עתיד להשתלב במסגרת להשלמת בגרויות, החל לגלות יציבות בעבודה והשתלב לאחרונה בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. הנאשם הודה, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו ומבטא נכונות להמשך הטיפול בו החל כאמור לאחרונה. לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה יחידה משנת 2018 בגין היעדרות מהשירות. נתתי דעתי לחלוף הזמן של כשנה וחצי מאז ביצוע העבירות.

33. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם רק החל בטיפול סביב גורמי הסיכון במצבו ובכללם קשייו בקבלת החלטות מקדמות במצבי לחץ, נטייתו לריצוי וחבירה לחברה שולית נוכח צרכי שייכות.

34. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש לצד מאסר מותנה.

סוף דבר

35. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:**

א. **27 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינים מיום מעצרו 7.11.19.

ב. הפעלת עונש המאסר המותנה בן ה-3 חודשים אשר הוטל בת"פ (רמ') 15851-08-18 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל בגין תיק זה, כך שסך הכל יישא הנאשם בעונש מאסר בפועל של

30 חודשים, מיום מעצרו.

- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשק מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה של הטרדת עד או עבירת אלימות מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

36. אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. **11 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 14.11.19 ועד ליום 17.5.20.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירה של הטרדת עד.
- ד. פיצוי בסך 1,000 ש"ח למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.21.

37. אני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

- א. **3 חודשי מאסר אשר יינשאו בדרך של עבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. תחילת עבודות השירות ביום 29.9.21.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע.
- ג. צו מבחן למשך שנה. מובהר לכל נאשם כי אם לא יקיים את צו המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

הנאשם 2 יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 25.7.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.